

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Ψηφίσματα.

('Ε τοῦ κώδικος τῶν ψηφισμάτων 'Αριθ. Ε' .)

'Η Εθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
Θεωρήσασα τὸ ψήφισμα τῆς ἐν 'Αστρεὶ Β'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑπὸ 'Αριθ. 32 ἐκδοθὲν τῇ 14 Ἀπριλίου 1823 ,

ψ η φ ί ζ ε ι .

Α'. Τὸ αὐτὸ ψήφισμα τῆς ἐν 'Αστρεὶ Β'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑπὸ 'Αριθ. 32 ἐπικυροῦται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένων .

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων , καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου .

'Εξεδόθη ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ 13 Ἀπριλίου 1826 .

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς .

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος .

('Εκ τοῦ κώδικος τῶν ψηφισμάτων 'Αριθ. ΣΤ' .)

'Η Εθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Θεωροῦσα ὅτι τὰ τακτικὰ στρατεύματα εἶναι συν-
πλεστικώτατα εἰς ἀπώκρουσιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων ,
καὶ ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος ,

ψ η φ ί ζ ε ι .

Α'. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ φροντίσῃ ὅσον τά-
χος διὰ τὴν σύστασιν καὶ αὐξήσιν τῶν τακτικῶν
στρατευμάτων .

Β'. Νὰ ἐνεργήσῃ καθ' ὅσον συγχωροῦν αἱ περιστά-
σεις τὸν περὶ τακτικοῦ νόμον ὑπὸ 'Αριθ. Η' . , ἐκ-
δοθέντα ἐν Κορίνθῳ , καὶ τὸν περὶ ἀπογραφικῆς
στρατολογίας ὑπὸ 'Αριθ. ΜΗ' .

Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων , καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ
τοῦ τύπου .

'Εξεδόθη ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ 13 Ἀπριλίου 1826 .

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς .

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος .

('Εκ τοῦ κώδικος τῶν ψηφισμάτων 'Αριθ. Ζ' .)

'Η Εθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Θεωροῦσα ὅτι ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν τῆς ἡτοῦ ἡ
ἐπεξεργασία τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν .

Θεωροῦσα τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην ὡς ἐν ἀπὸ τὰ
συντελεστικά μέσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίου
οἰκονομίας ,

ψ η φ ί ζ ε ι .

Α'. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως νὰ θεωρήσῃ καὶ
ἐπεξεργασθῇ ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς λογαριασμοὺς τοῦ
ὑπουργείου τῆς οἰκονομίας , καὶ τοῦ ἐθνικοῦ τα-
μείου , τοῖς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς
Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς , ἀπὸ ἀρχῆς τῆς πρώτης
περιόδου .

Β'. Νὰ παύσῃ τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴν τοῦ δανείου .

Γ'. Νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλην τριμελὴ ἐπιτροπὴν ,
ἥτις νὰ διαταχθῇ νὰ παραλάβῃ ἀκριβῆ λογαρια-
σμὸν ἀπὸ τὴν πρώτην ἐπιτροπὴν .

Δ'. Νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς Γ.
ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὴν καθαρὰν ἐκθεσιν τῶν ἐ-
πεξεργασθέντων παρ' αὐτῆς λογαριασμῶν .

Ε'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν
κώδικα τῶν ψηφισμάτων , καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ
τοῦ τύπου .

'Εξεδόθη ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ 13 Ἀπριλίου 1826 .

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς .

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος .

Ἐκ τοῦ κώδικος τῶν ψηφισμάτων Ἀριθ. Η')

Ἐθνικὴ Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
Θεωρήσασα τὸν νόμον ὑπ' Ἀριθ. 31 τοῦ κώδικος
τῶν νόμων, ἐκδεδομένον τῇ 28 Ἀπριλίου 1824, δι'
ἐπικυροῦται τὸ ἐν Λονδίῳ πραγματευθὲν δάνειον
παρὰ τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ
τῶν Κυρίων Ἰ. Ορλάνδου, καὶ Ἀνδρέου Λουριώτου, με-
τὰ τῶν Κυρίων Ἀνδρέου Λουνγκάνου, τοῦ νεωτέρου,
Μαγέρον Ὀβριάνου, Ἐδουάρδου Ἑλλύκου, Ἰω-
άννου Οὔμη.

Παρατηρήσασα τὸ συμφωνητικὸν τοῦ δανείου τού-
του, γεγραμμένον τῇ 21 Φεβρουαρίου 1824.

Θεωρήσασα τὸν νόμον ὑπ' Ἀριθ. 7 τοῦ κώδικος
τῶν νόμων, ἐκδεδομένον τῇ 3 Ἀπριλίου 1825,
δι' οὗ ἐπικυροῦται τὸ ἐν Λονδίῳ πραγματευθὲν δάνει-
ον παρὰ τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ
τῶν Κυρίων, Ἰ. Ὀρλάνδου, Ἰ. Ζαήμη, καὶ Ἀν-
δρέου Λουριώτου, μετὰ τῶν Κυρίων Ἰακώβου Ῥικάρ-
δου καὶ Σαμψῶν Ῥικάρδου.

Παρατηρήσασα τὸ συμφωνητικὸν τοῦ δανείου τού-
του, γεγραμμένον τῇ 7 Φεβρουαρίου 1825.

ψ η φ ί ζ ε ι .

Α'. Τὰ δάνεια ταῦτα εἶναι δεκτὰ, καὶ ἀναγνωρί-
ζονται ὡς χρέος κοινὸν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ δια-
ληφθέντα συμφωνητικὰ, καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐκ-
τασιν τῶν ἐν αὐτοῖς συνθηκῶν.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ
τοῦ τύπου.

Τῇ 14 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος.

(Ἐκ τοῦ κώδικος τῶν ψηφισμάτων, Ἀριθ. Θ'.)

Ἐθνικὴ Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
Θεωρήσασα τὸ ὑπ' Ἀριθ. ΑΒ'. ψήφισμα τῆς ἐν
Ἀστρεὶ Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ὅποιον ἀπα-
γορεύει τὴν ἐκποίησιν τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Θεωρήσασα τὸν ὑπ' Ἀριθ. ΝΓ'. νόμον τῆς Γ'.
Περιοδου, ἀντικείμενον εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. ΑΒ'. ψή-
φισμα,

ψ η φ ί ζ ε ι .

Α'. Ὁ νόμος οὗτος παύει εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ νὰ
ἐνεργῇται.

Β'. Ἡ ἕως ἐξῆς ἐκποίησις τῶν ὅσα τὸ ὑπ' Ἀριθ. ΑΒ'.
ψήφισμα τῆς ἐν Ἀστρεὶ Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
ἀπογορεύει, ἀκυροῦται, καὶ τὰ ἐκποιηθέντα μένου-
σι πάλιν ἐθνικά.

Γ'. Ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ νὰ ἀποζημιωῇ τοὺς ἀγο-

ραστὰς μὲ τὸ ὁμοειδὲς ἀντάλλαγμα τῆς δοθείσης
τιμῆς.

Δ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ
τύπου. Τῇ 16 Ἀπριλίου 1826, ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος.

Ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων, τὰς ὁποίας ἔχα-
μεν μέχρι τῆς 10 (22) τοῦ ἤδη λήξαντος μηνός,
παρατηροῦμεν μὲ αἰσθήματα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης
ἐν ταύτῳ τὸν μέγαν ἐνθουσιασμόν, ὁ ὁποῖος ἐξήφθη καὶ
ἐξαπλώθη εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν δυτικὴν Εὐρώπην ὑπὲρ
Ἑλλήνων· καὶ ἐκ διαφόρων ἄρθρων, τὰ ὁποῖα ἐρα-
νίσθημεν ἐκ τῶν ῥηθειῶν ἐφημερίδων, καὶ ἄλλα μὲν
αὐτῶν ἐκκαιοποιήσαμεν ἤδη, ἄλλα δὲ θέλομεν κοινο-
ποιήσαι ἀκολουθῶς, φαίνεται ὅτι ὁ ἐνθουσιασμός τῶν
χριστιανῶν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης αὐξάνει κατ' ἀνα-
λογίαν τῶν δυστυχημάτων μας. Ἡ εἰδητις τῆς πτώ-
σεως τοῦ Μεσολογίου, ἡ ὁποία διεδόθη περὶ τῆς ἀ-
ληθοῦς ἐπιτυχῆς αὐτῆς, δὲν ἔφερε μόνον δάκρυα συμ-
παθείας· δὲν ἐκίνησε μόνον τὸν ἐνθουσιασμόν μικρῶν
καὶ μεγάλων, ἀλλ' ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ γενῶσι
ἄνδρα συνεισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἔθνους, τὸ ὅποιον,
ἐγκαταλελειμμένον εἰς τὰς μικρὰς τὸν δυνάμεις, ἡ μάλ-
λον εἰπεῖν εἰς τὴν ἀδυναμίαν του, προκρίνει ν' ἀπο-
λεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου, ἢ νὰ προδώσῃ τὴν ἱεράν του Ἀρη-
σκεῖαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, καὶ τὴν ὁποίαν ἐ-
φύλαξε μεταξὺ τόσων καὶ τόσων δυστυχιῶν, κινδύνων
καὶ βασάνων· ὑποφέρει τὰς σκληραγωγίας, τὴν πεί-
ναν, τὴν στέρησιν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ δὲ
ἀποκάμνει μαχόμενον ἐναντίον τῶν δυνάμεων ὅλων τῆς
Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, καὶ τῆς Ἀφρι-
κῆς, αἱ ὁποῖαι ἐκ συμφώνου φοβερρίζου νὰ τὸ κατα-
πίωσι, διὰ ν' ἀπολαύσῃ τὰ δίκαια, τὰ ὁποῖα ἀνή-
κουσιν εἰς τὸν λογικὸν ἄνθρωπον· τὰ δίκαια, τὰ ὁποῖα
καθιερώνει ἡ εὐαγγελικὴ διδασκαλία, καὶ τῶν ὁποίων
τὰ θεμέλια ἀπεφάσισε νὰ κατεδαφίσῃ ὁ ἀπᾶνθρωπος
τοῦ Κορανίου κήρυξ.

Τοὺς καταλόγους τῶν διαφορῶν ὑπὲρ Ἑλλήνων στῆ
δρομῶν στολιζοῦσιν ἤδη τὰ πλέον λαμπρὰ ὀνόματα
καὶ πολλοὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, καὶ
τῶν λειτουργῶν αὐτῶν, φαίνονται ἀμιλλώμενοι τῇ ἐν
δαξοτάτῃ ἀμιλλαν τῆς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των χριστι-
ανῶν γενναίας συνδρεμῆς. Ἀλλ' εἴθε ἡ αὐτὴ ἀμιλ-
λα νὰ διαδοθῇ καὶ εἰς ὅλον τὸ σύστημα τῆς ἀμι-
λαίας των πολιτικῆς, ἡ ὁποία μέχρι τῆς ἀρ-
ρομεν διὰ ποίους λόγους, πάντοτε ὅμως, δὲν ἀφῆ-
βάλλομεν, ἐναντίον τῆς μερικῆς διαθέσεως καὶ τῶν
ἡγεμόνων, καὶ τῶν λειτουργῶν των, ἐφάνη ψυχρὰ ὡς
πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα! Τότε μόνον ἡ ἀληθεία

ἐλοκλήρου χριστιανικοῦ λαοῦ δὲν μένει προβληματώδης, καὶ ἀσφιδολος, ὅπως ἔμεινε μέχρι τοῦδε. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ αὕτη ἡ ἐποχὴ δὲν εἶναι μακράν διέτι ἀντοτε, ὡς ἀληθεῖς χριστιανὶ, ἠλπίσσαμεν εἰς τὰς ἀλλοιώσεις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἑφίστου.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων συνδρομητῶν, ὅσοι δὲν ἀναγρονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἡγεμόνων, καὶ τῶν λειτουργῶν τῶν, μεγίστην εὐγνωμοσύνην χοιρῶστέ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν Κύριον Ἑυινάρδον τὸν ἐν Γενεύῃς, μέλος τῶν ἐταιρειῶν τῆς ῥηθείσης πόλεως, καὶ τῶν Παρισίων. Ὁ φιλέλλην αὗτος ἀνὴρ ὅχι μόνον εἰς ὅλας τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συνεισφορὰς κατέβαλεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ποσότητος ἀδράς, ἀλλὰ καὶ, δεύτερον τιθέμενος πᾶν ἴδιον ἑαυτοῦ συμφέρον, ἔτρεξεν, ἀμιλῶν, ἔγραψεν, ἐσυμβούλευσε πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. "Ἀμα πληροφωρηθεὶς τὸν κίνδυνον τοῦ Μεσολογίου δὲν ἄφησέ τι, τὸ ὅποιον δὲν ἐνήγγησε, διὰ νὰ τὸ προβάσῃ. Αἱ Ἱεροβαί, τὰς ὁποίας ἀφθόως ἐπεμψεν, ἔφθασαν πρὸ τῆς πτώσεως του· ἀλλ' ὁ διὰ θαλάσσης στενὸς ἀποκλεισμός ἐμπόδισε τὴν εἰσαγωγὴν των. Αἱ τρεβαὶ αὗται μ' ὅλον ταῦτο ἐχρησίμευσαν μεγάλως εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐθεράπευσαν κατὰ μέρος τὴν ἐπαπειλουμένην σιτοδείαν, διὰ τὴν φθαρὰν, ἡ ὁποία ἐπροξενήθη εἰς τὰ σπάρτα διὰ τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς. Τὸν κίνδυνον αὐτὸν τῆς σιτοδείας πόσον καλῶς ἐγνώρισε ὁ προβλεπτικὸς αὗτος φιλέλλην, ὥστε καὶ μετὰ τὴν εἰδησιν τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογίου, ὅχι μόνον δὲν διέκοψε τὴν ἀποστολὴν πᾶν ὅσον εἶχε προμηθεύσει τρεφῶν, ἀλλὰ παραιτήσας πᾶσαν ἄλλην ἰδίαν του ὑπόθεσιν κατέβη εἰς Ἀγκῶνα, διὰ νὰ προμηθεύσῃ, καὶ πέμψῃ καὶ ἄλλας περισσοτέρας. Εἰς τὰς συνομιλίαις του μετὰ τῶν δυνάτῶν τῆς Εὐρώπης ὁ Κύριος Ἑυινάρδος ἐξηγεῖται φανερά περὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ του. "Δὲν ἔχω κανένα πολιτικὸν σκοπὸν, λέγει, βοηθῶν τοὺς Ἕλληνας· δὲν ἠμπορῶ ὅμως νὰ βλέπω μὲ ἀδιαφορίαν τὴν ἀδικον σφαγὴν, καὶ αἰχμαλωσίαν τῶν χριστιανῶν. Ἐπιθυμῶ, νὰ θριαμβεύσῃ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία. Ἐπιθυμῶ, νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἠθικὴ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ νὰ καταργηθῇ ἡ κακότης τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Δὲν μοὶ μέλλει ποῖον εἶδος διοικήσεως θέλει ἔχει ἡ Ἑλλάς ἐλευθέρᾳ. Ἄς ἀντιδρασθῇ τοῦτο μὲ τὰ συμφέροντα τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Φθάνει, ἡ διοίκησις τῶν Ἑλλήνων νὰ ᾖ ἡθικὴ, καὶ χριστιανικὴ, καὶ νὰ παύσων αἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Μουσουλμανικῆς τυραννίας. Τεταῦτα λέγων παρήσσια, δικαίως θαυμάζεται παρὰ πάντων, ἐν ᾧ διὰ τῶν ἔργων του καθ' ἐκάστην καθίσταται πολὺ ἀξιώτερος τῆς εὐγνωμοσύνης ἐλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Σημειούμεν ἐνταῦθα ὅτι τὸ ἐπόμενον κῆρυξ ἐπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ ἀποπιν τοῦ εἰς τὸν Ἀριθ. 65 Σελ. 259 Στλ. Α. τῆς Γεν. Ἐφημερίδας τῆς ἑλ. ἡμερᾶς διὰ τὸ σκεῖν τοῦ τόπου, καὶ διὰ τὴν παρρησιαστικὴν ἄλλην ἡμῶν, γὰρ διακρίνομεν τὴν συνέχειαν· διὸ καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τοῦ γράψαντος καὶ τῶν ἀναγινωσκόντων.

Κρίνομεν χρεὸς μα, νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰς ἀ-

γαθὰς πράξεις, ὅσαι τιμοῦν τοὺς συγχρόνους μας, καὶ αἱ ὅποιαί μᾶς παρηγοροῦν δι' ὅσα ἀνώτερον ὠμίλησαν ὀλίγοι ἀνάξιοι Εὐρωπαῖοι.

Εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ καλοκαιριοῦ μας πολλοὶ φιλόφρονες ἔγραψαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἐπροσκάλεσαν τὴν συνδρομὴν τῶν συμπατριωτῶν των ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Τὰ πρωτεῖα καὶ αἱ μεγαλύτεραι δυσταί χρεωστοῦνται εἰς τὴν ἄνω Γερμανίαν· ἀλλ' ἡ δυσπιστία μεγάλῃς τινὸς διοικήσεως, καὶ ἡ τότε παραλυσία τοῦ ἐσωτερικοῦ μας δὲν ἐσυγχώρησαν εἰς ταὺς φιλανθρώπους Γερμανοὺς, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν ἐπὶ πλέον τὰς φιλανθρώπους καὶ χριστιανικὰς πράξεις των.

Μετὰ τοὺς Γερμανοὺς ἐμδῆκαν εἰς τὸ στάδιον οἱ φιλόφρονες τῆς μεγάλης Βρετανίας, καὶ ἐνήγγησαν ὑπὲρ ἡμῶν ὅσα εἶναι εἰς πάντας γνωστὰ, καὶ ὅσα ἐδύναντο νὰ πραχθοῦν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλουσιωτέρου καὶ ἀνεξαρτητέρου ἔθνους.

Τρίτοι εἰς τὴν τάξιν ἐμδῆκαν καὶ οἱ εὐαίσθητοι Γάλλοι, τῶν ὁποίων αἱ παρακινήσεις, καὶ ἡ ἐνγλωττία ἀνέρεθισαν τὴν φιλελληνίαν τῶν ἄνω Γερμανῶν. Εἰς ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῶν τριῶν πούτων ἐποχῶν οἱ Ὀλλανδοὶ καὶ οἱ Ἑλβετοὶ δὲν ἐπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργοῦν τὰ δυνατὰ πρὸς ὠφέλειάν μας, καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας καὶ εἰς τοὺς δὲν ταύτους ἐναγέτους καὶ εὐτυχεῖς λαοὺς. Ἐὰν ὅμως ὁμιλήσωμεν πλέον περὶ τῶν Γάλλων, τοῦτο δὲν γίνεται ἀπὸ φιλοπροσωπίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναγινώσκομεν τὰς πράξεις εἰς τὰς ἐφημερίδας των, καὶ ἐπομένως γνωρίζομεν ἀκριδέστερα τὰ κινήματα καὶ τὰ ἐπιχειρήματά των.

Εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπῃ γίνονται ἐταιρεῖαι, διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕνα ὁποιοῦνδήποτε σκοπὸν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ φρονιμώτεροι καὶ σοφώτεροι ἄνδρες εἶναι ὄχλος, εἴαν δὲν ὁργανισθοῦν, καὶ εἴαν δὲν ἐπιτρέψουν τὴν διεύθυνσιν τῶν πράξεών των εἰς ὀλίγους ἐκλεκτοὺς, καὶ οἱ φιλέλληνες τῆς Γαλλίας ἐσύστησαν ἐπιτροπὴν, συγκεκλιμένη ἀπὸ τὰ ἐνδοξότερα τῆς Γαλλίας ὑποκείμενα, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ ἔχουν Εὐρωπαϊκὴν ὑπόληψιν. Αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ ἔστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν στρατηγὸν Ῥόσχην· περὶ τῶν πράξεων τοῦ ὁποίου ἐρρέθησαν πολλὰ· ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ τὰς ἐξετάσωμεν, μάλιστα μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Αἱ πρὸς αὐτὸν ἀγγελίαι τῆς φιλελληνικῆς ἐπιτροπῆς εἶχον βάσιν τὸν πλέον ἄδολον καὶ εἰλικρινῆ φιλελληνισμόν. Μὲ δυσπρόδοκίαν μας ἐκρούσαμεν αὐτὴν τὴν χορδὴν· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσωμεν τι περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῶν ὡς ψευδοφίλοι οἱ συγκεκολλημένοι τὴν φιλελληνικὴν ἐπιτροπὴν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγνωρίσαμεν πολλοὺς, καὶ ἠξεύρομεν ὅτι εἰς τὰς εὐγενεῖς των ψυχὰς ἄλλο παρὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀνέθηκε πώποτε.

"Ὅσα ἔπραξαν τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ ἐν Γαλλίᾳ φιλέλληνες εἶναι πολλὰ, ὥστε νὰ ἐκτεθῶν ἐδῶ διὸ περιορίζομεθα εἰς ὅσα πράττουν κατὰ τὸ παρὸν. Ε-

προσκάλεσαν με ἐγκύκλια ὄχι μόνον τοὺς φιλέλληνας τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Εὐρώπης. Ἐπαίψαν πολλὰ ἐνθουσιαστικά, καὶ ἐπαρακίνησαν τὰς ευχαισθήτους Κυρίας, διὰ νὰ συνδράμουν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ παρακινήσουν καὶ τοὺς ἄλλους. Πολλοὶ τούτων ἐκαταδέχθησαν νὰ περιέρχωνται ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον, καὶ ἀπὸ ἐργαστήρι εἰς ἐργαστήρι, διὰ νὰ ζητοῦν συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἴσως μεταφράσωμεν τὰ ἐγκύκλια τῶν φιλελλήνων, διὰ νὰ ἰδοῦν καὶ οἱ ὁμογενεῖς μας, πόσῃ φροντίᾳ λαμβάνουν ὑπὲρ ἡμῶν οἱ ἄλλογενεῖς ἀγαθοὶ ἄνθρωποι, καὶ ἔαν ἡμπορέσωμεν θέλομεν σημειώσαι καὶ τὴν ποσότητος, ὅσαι καὶ ἀπὸ τοῦ συνάζονται. Τῶρ δὲ περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ μεταφράσωμεν ἀπὸ Γαλλικὴν τινὰ ἐφημερίδα, ὅσα λέγει ἐν συνόψει περὶ λαμπρᾶς τινος μουσικῆς συμφωνίας (Concerto), τῆς ὁποίας τὸ γινόμενον διωρίσθη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐμδῆκεν εἰς τὴν κάσσαν τῆς φιλελληνικῆς εταιρείας ἐν Παρισίῳ.

“Τὴν 28 Ἀπριλίου Ἐ. Ν. ἐσπέρας ἔγινεν ἡ μουσικὴ συμφωνία τῶν φιλομούσων ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ὁλος ὁ κόσμος ἐφιλοτιμήθη, διὰ νὰ δείξῃ τὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ζῆλον του. Ὁ κύριος τοῦ Βωξ-χαλίου (Wauxhalle), θεατρικοῦ κτιρίου, ὄχι μόνον δὲν ἐδέχθη τὸ ἐνοίκιον, ἀλλ' ἐξόδευσε καὶ διὰ τὸ συνεισθισμένον φῶς, τὸ ὅποιον καὶ ὁ κανδηλάπτης ἀπετελείωσε μετὰ τὴν ἰδίαν ἀφιλοχρηματίαν. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σάλλας ἐστολίσθη μετὰ χάριν καὶ ταχύτητα ἀπὸ τὸν Κύριον Οὐγιά.

“Ὅσοι ἀνῆκον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως συνήχθησαν μετὰ πολλὴν εὐγένειαν, καθὼς οἱ μουσικοὶ, οἱ ὅποιοι ἐστόλισαν τὴν συμφωνίαν, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὰ προμελετήματα ἐπεστάτησεν ὁ ἐνδοξος Ῥωσσην, ὡς νὰ ἦτον σύνθημα ἐδικόν του. Εἶναι γνωστὸν μετὰ ποῖαν προσπάθειαν ἐνοικιάσθησαν οἱ τόποι δι' αὐτὴν τὴν μουσικὴν συμφωνίαν· μερικοὶ ἐνοικιάσθησαν πρὸς 150 φράγκα. Ὁ Κύριος Σωσθένης ἐκ Ῥοσχεφουκωλτίου ἔδωκε 500 φράγκα διὰ δύο ἐμβλητήρια (billets). Ἡ δούκισσα τοῦ Δαλβέργου ἔκαμε τὸ ἴδιον, καὶ ἡ Αυτοῦ υἱολόγης, ὁ δούξ τοῦ Ὁρλεάνς, ἐπρόσθεσε χίλια φράγκα εἰς ὅσα προεπλήρωσε διὰ τὰ καθίσματα τῆς φαμίλιας του.

Καμμία ἑλλειψίς δὲν ἀκολούθησεν εἰς τὴν ἐορτὴν. Ἀκρα εὐταξία ἐκράτησεν ἀπὸ τὸ ἐμβασμα ἕως εἰς τὸ ἐκβαλμα. Οἱ Κύριοι υἱὸς τοῦ Τερνῦ, Αὐγουστος ἐκ Σταίλ, καὶ Ἐμμανουήλ ἐξ Ἀρκουστ ὑπεδέχοντο τοὺς εἰσέρχομένους μετὰ πολλὴν εὐγένειαν. Νέοι δὲ ὑπηρέται, φοροῦντες εἰς τὸν βραχίονα τὰ Ἑλληνικὰ χρώματα, ὑπεδέχοντο τὰς Κυρίας εἰς τὴν εἴσοδον, καὶ τὰς ὀδηγοῦσαν εἰς τοὺς τόπους των. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς Κυρίας ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ἔχουν εἰς τὴν στολήν των τὰ χρώματα τοῦ ἡρωικοῦ λαοῦ.

Μεταξὺ τῶν παρευθεθέντων φιλελλήνων ἐπαρατηρή-

θησαν ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Broglie, ὁ στρατηγὸς Λαβαύτης μετὰ τὴν φαμίλιαν του, ὁ κόμης Τρασὺς, ὁ δούξ τοῦ Choiseul, ἡ μαρκέζα τοῦ Castelan, ἡ Κυρία τοῦ Bourdonnaye, ὁ δούξ Fitz-James, καὶ ὁ ἀντικόμης Σωσθένης τοῦ Rochefoucauld. Κάθε γνώμη, κάθε κόμμα, καὶ κάθε φρόνημα ἐνώησαν μετὰ προθυμίαν μεγίστην, διὰ νὰ δείξουν τὴν μεγάλην των ὑπὲρ Ἑλλήνων προσπάθειαν, καὶ νὰ δώσουν εὐγενὲς καὶ καταπαιστικὸν παράδειγμα.

Ἐπαρατηρήθησαν εἰς χωριστὸν κάθισμα ὁ υἱὸς τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Τζαμαδοῦ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι νέοι Ἕλληνες, τοὺς ὁποίους ἔφεραν ὁ κόμης Easteysie, καὶ ὁ κόμης Ἀλέξανδρος Lamelli. Αὐτὰ τὰ δετὰ τῆς Γαλλίας τέκνα ἔστυραν ἀπάντων τὴν προσοχὴν, καὶ ἔδειχναν ὅτι αἰσθάνοντο ζωηρῶς τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερον ἡ Γαλλία εἰς τὸν ἡρωισμόν των πατέρων των.

Εἶναι καὶ ἄλλα παλλὰ ἐντιμα ὀνόματα, τὰ ὁποῖα παρατρέχομεν, καὶ πολλὰ τῶν ὁποίων ἐλησμονήσαμεν, χωρὶς νὰ θέλωμεν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παρασιπώσωμεν τὰ ὀνόματα μερικῶν Κυρίων, αἱ ὁποῖαι κάμνουν ζήτην εἰς τὸ Παρίσιον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἶναι ἡ μαρκέζα τῆς Δαλματίας, αἱ δούκισσαι Δεκάζη καὶ Δαλβέργου, ἡ μαρκέζα Marmiers, αἱ Κυρίαι Βαρθόλδν, Horace Say, Louis Ternaux, Paravvey, Pillet-will, Horace Vernet, Delesesrt, Theodore Davvilliers. Ὅταν ἡμπορέσωμεν θέλομεν σημειώσαι τὰ ὀνόματα καὶ ὅσων ἄλλων συντρέχουν εἰς τόσον εὐγενὴ σκοπὸν, καὶ εὐρίσκουν νέας εὐκαιρίας, διὰ νὰ γνωρίσουν τὰ φρονήματα, μετὰ τὰ ὁποῖα ὅλη ἡ Γαλλία εἶναι ἐμπνευσμένη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ θελκτικὴ καὶ εὐχάριστος ὁμοφωνία εἰς πάσας τὰς κλάσεις τῆς κοινωνίας ὑπὲρ τῶν νέων Ἑλλήνων, καὶ τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τοῦ Παρισίου ἐμπρὸς εἰς τὰ ὁμμάτια τῆς διοικήσεως, θέλουν κινήσει ἀναμφισβήτως μεγίστην ἀμίλλαν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ τοῦτο μᾶλλον προμαντεύουν αἱ πολυάριθμοι καταγραφαὶ, αἱ ὁποῖαι ἀνοίχθησαν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Δὲν ἀμφιδάλλομεν δὲ ὅτι παντοῦ θέλουν μιμηθῇ τὴν μουσικὴν συμφωνίαν τοῦ Παρισίου, διὰ νὰ ἐτοιμάσουν ταχείας βοηθείας ὑπὲρ τῶν ἡρωικῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ λαμπρὸς στρατηγὸς Φοᾶς ἔλεγεν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν γίνεται ἡχώ, ὅσάκις ὁμιλεῖ τις περὶ τῆς Μάρτυρος τῆς γενικῆς προθυμίας, διὰ νὰ θεραπευθοῦν δυστυχίαι, καὶ μάλιστα νὰ βοηθηθοῦν οἱ Ἕλληνες, ἡμποροῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς καλὰς ταύτας λέξεις τοῦ στρατηγοῦ, καὶ νὰ προσθέσωμεν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν εἶναι ἡχώ, ὅσάκις γίνεται λόγος, διὰ τὴν πραχθῇ εὐγενὲς τι καὶ γενναῖον ἔργον.

Ἐχθὲς ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον καὶ ὁ στρατηγὸς Καρμίσκας, καὶ ὑπεδέχθη μετὰ τὴν ἀνέκουσαν εἰς τὸν στρατιωτικὸν του χαρακτήρα τιμὴν.